

Prof. JUDr. Květoslav Růžička, CSc.
Běhounkova 2304
158 00 Praha 5

BEILAGE
EXHIBIT 1C

72 E 1 C 5 5 / 1 1 Z

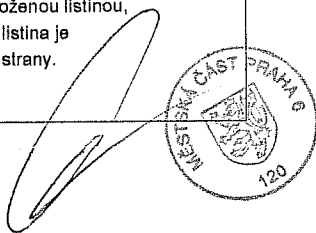
V Praze dne 18. března 2011

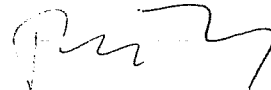
K žádosti společnosti Diag Human SE jakožto strany žalující sdĚluji následující:

1. V rozhodčím sporu mezi žalobcem Diag Human SE a žalovanou Českou republikou, o náhradu škody, označeném sp.zn. Rsp 06/2003, jsem byl počátkem roku 2003 jmenován třetím a předsedajícím rozhodcem a tuto funkci jsem vykonával až do vydání Konečného rozhodčího nálezu.
2. Dne 4.8.2008 byl vydán rozhodčím senátem Konečný rozhodčí nález, který jsem současně doručil oběma stranám sporu, osobně dne 13.8.2008 v sídle stálého Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky a obě strany resp. jejich zástupci potvrdili převzetí nálezu; potvrzení je založeno v rozhodčím spise.
3. Potvrzuji, že mi bylo doručeno podání strany žalující, datované dnem 11.11.2008, jež je adresováno k mým rukám, v kopii České republice – Ministerstvu zdravotnictví, Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a označeno jako „*Návrh na odmítnutí přezkoumné žádosti České republiky*“. Jeho obsahem je stanovisko žalující strany, že žádost o přezkoumání nálezu strany žalované nemá právní účinky, neboť je podána ministrem zdravotnictví, jenž ve věci není oprávněn účinně jednat s ohledem k ustanovení § 21 odst. 3 zákona č. 201/2002 Sb. Stejně tak se dovozuje právní neúčinnost jednání spolupodepsaného generálním ředitelem Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, neboť v řízeních před soudy a rozhodčími orgány jedná Úřad výhradně prostřednictvím místně příslušného územního pracoviště a působnost generálního ředitele jednat v řízení citovaný zákon nezná. Žalující strana odkazuje k přiměřeně použitelnému českému občanskému soudnímu řádu a považuje takto podanou přezkoumnou žádost státu za obdobu odvolání v tuzemském občanském soudním řízení, podaného neoprávněnou osobou. Navrhuje, abych jako předseda rozhodčího senátu vyslovil stanovisko o právní neúčinnosti žádosti žalované strany vůči přezkoumnému senátu a ten aby přezkoumnou žádost České republiky odmítl. Žalující strana odkazuje k ustanovení § 209 českého občanského soudního řádu, jež upravuje postup předsedy obecného soudu I. stupně v případě podaného odvolání.
4. Návrhu žalující strany jsem nevyhověl z následujících důvodů :
5. Postup žalované strany v řízení v době, kdy jsem předsedal rozhodčímu senátu, byl z hlediska náležitosti jednání státu problematický a rozhodčí senát mu musel věnovat pozornost, což je ostatně konstatováno v Konečném rozhodčím nálezu. Nenáležité zastoupení účastníka rozhodčího řízení, či jednání jeho jménem v řízení totiž představuje závažnou procesní vadu, a důvod pro odepření výkonu eventuelního nálezu soudem (ustanovení § 35 zákona č. 216/1994 Sb.). Podle zákona č. 201/2002 Sb. (o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových) měl do tohoto řízení vstoupit Úřad nejpozději do dne 1.7.2003, avšak i nadále v něm jednalo Ministerstvo zdravotnictví. Rozhodčí senát vícekrát vyzval Ministerstvo zdravotnictví, aby stát v řízení postupoval adekvátně zákonu. To se stalo až dne 30.6.2004, kdy bylo doručeno rozhodcům oznámení, že do řízení vstupuje k jednání jménem státu Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Od tohoto dne do vydání Konečného rozhodčího nálezu jednal v řízení jménem státu Úřad.

6. Zmíněný zákon stanoví, že po dobu jednání Úřadu v řízení jsou procesní úkony dosud příslušné organizační složky (Ministerstva zdravotnictví) neúčinné. Úřad sám pak jedná podle téhož zákona v určitém řízení výlučně územním pracovištěm a k procesnímu jednání generálnímu řediteli nedává zákon zmocnění. Pokud ve věci žádosti o přezkoumání nálezu procesně jednal ministr zdravotnictví, jde tedy o jednání neúčinné a totéž platí pro jednání generálního ředitele. Přestože jde o jednání státu v soukromoprávních vztazích, ani v těch se stát nemůže vymknout svým veřejnoprávním povinnostem a omezením (Ústavní soud, nález sp. zn. III. 495/02 ÚS: „I v takových vztazích stát nedisponuje skutečně autonomní vůlí, jeho jednání se musí vždy řídit zákonem, i když stát zastupují z jeho pověření jiné subjekty. Při posuzování pozice státu v takových vztazích nelze proto cele abstrahovat od druhé dimenze státu, tj. té, v níž vykonává svou hlavní funkci, tedy státní moc. A státní moc lze vykonávat jen způsoby, zákonem stanovenými (čl. 79 Ústavy), nikoli libovolně.“).
7. Stanovisko žalující strany mám tedy za věcně správné a žádost o přezkoumání Konečného rozhodčího nálezu strany žalované za neúčinnou i v tom smyslu, že neodkládá právní moc nálezu. Důvod, proč jsem nevyhověl její výzvě k postupu podle občanského soudního řádu, spočívá v tom, že v tomto případě nepovažuji použití občanského soudního řádu v rozhodčím řízení za možné. Předsedající rozhodce rozhodčího senátu nemůže v tomto případě jednat jako předseda senátu obecného soudu I. stupně. Je tomu tak již proto, že rozhodčí senát končí svoji činnost vydáním (doručením) konečného rozhodčího nálezu stranám a poté je oprávněn jen k vydání doplňujícího rozhodčího nálezu či opravného usnesení. Zatímco soustava obecných soudů je zřízena zákonem a není spjata s existencí určité kauzy, právě opačně je tomu v rozhodčím řízení ad hoc. Nebylo tedy možno, abych zaujímal stanovisko k účinnosti přezkumné žádosti žalované strany. Jestliže bych takové stanovisko zaujal, bylo by to v rozporu s českým právním řádem.

OVĚŘOVACÍ DOLOŽKA PRO VIDIMACI
Podle ověřovací knihy Úřadu městské části Praha 6
poř. č. vidimace: 5/B/367
Tato úplná kopie obsahující 2 strany
souhlasí doslovně s předloženou listinou,
z níž byla pořízena a tato listina je
prvopisem obsahujícím 2 strany.
V Praze 6, dne 21.3.2011
Tomáš Laštovka

Prof. JUDr. Květoslav Růžicka, CSc.

Prof. JUDr. Květoslav Růžička, CSc.
Běhounkova 2304
158 00 Praha 5

Prag, den 18. März 2011

Auf Antrag der Diag Human SE als Klägerin teile ich Folgendes mit:

1. Im Schiedsstreit zwischen der Klägerin Diag Human SE und der beklagten Tschechischen Republik um Schadensersatz, bezeichnet mit Az. Rsp 06/2003, wurde ich als dritter und vorsitzender Schiedsrichter bestellt und diese Funktion habe ich bis zum Erlass des Endgültigen Schiedsspruchs ausgeübt.
2. Am 4.8.2008 wurde der Endgültige Schiedsspruch vom Schiedssenat erlassen. Diesen habe ich beiden Streitparteien am 13.8.2008 persönlich am Sitz des Ständigen Schiedsgerichts bei der Wirtschaftskammer der Tschechischen Republik und der Agrarkammer der Tschechischen Republik zugestellt und beide Parteien bzw. ihre Vertreter haben die Übernahme des Schiedsspruchs bestätigt; die Bestätigung ist in der Schiedsakte hinterlegt.
3. Ich bestätige, dass mir ein mit 11.11.2008 datierter Schriftsatz der Klägerin zugestellt wurde, adressiert zu meinen Händen, in Kopie an die Tschechische Republik – Ministerium für Gesundheitswesen, bezeichnet als „Antrag auf Zurückweisung des Prüfungsantrags der Tschechischen Republik“. Dessen Inhalt ist eine Stellungnahme der Klägerin, dass der Antrag auf Überprüfung des Schiedsspruchs der Beklagten keine Rechtswirkung habe, da er vom Minister für Gesundheitswesen eingereicht worden sei, der aufgrund § 21 Abs. 3 des Gesetzes Nr. 201/2002 GBl. in der Sache nicht berechtigt sei, wirksam zu handeln. Ebenso wird die rechtliche Unwirksamkeit der Handlung des mit unterzeichneten Generaldirektors des Amtes für die Vertretung des Staates in Vermögenssachen abgeleitet, da das Vertretungsamt in Verfahren vor Gerichten und Schiedsgremien ausschließlich mittels des örtlich zuständigen Gebietsreferats handle und das zitierte Gesetz keine Handlungsbefugnis des Generaldirektors kenne. Die Klägerin verweist auf die sinngemäß anzuwendende Zivilprozessordnung und betrachtet den so eingereichten Prüfungsantrag des Staates als Entsprechung einer Berufung im Zivilprozess, die von einer nicht berechtigten Person eingereicht wurde. Sie beantragt, dass ich als Vorsitzender des Schiedssenates eine Stellungnahme über die rechtliche Unwirksamkeit des Antrags der Beklagten gegenüber dem Prüfungsschiedssenat abgeben solle und dass dieser den Prüfungsantrag der Tschechischen Republik ablehnen solle. Die Klägerin verweist auf § 209 der tschechischen Zivilprozessordnung, die das Vorgehen des Gerichtspräsidenten eines allgemeinen Gerichts I. Instanz im Falle einer eingereichten Berufung regelt.
4. Diesem Antrag der Klägerin habe ich aus folgenden Gründen nicht entsprochen:
5. Das Vorgehen der Beklagten im Verfahren war in der Zeit, als ich den Vorsitz des Schiedssenats innehatte, hinsichtlich der erforderungsgemäßen Handlungen des Staates problematisch und der Schiedssenat musste dem Aufmerksamkeit schenken, was im Übrigen auch im Endgültigen Schiedsspruch festgehalten wurde. Eine nicht erforderungsgemäße Vertretung eines Beteiligten in einem Schiedsverfahren oder Handlung in seinem Namen im Verfahren stellt nämlich einen schwerwiegenden Prozessfehler und einen Grund für die Verweigerung der Vollstreckung eines

etwaigen Schiedsspruchs durch ein Gericht dar (Bestimmung von § 35 des Gesetzes Nr. 216/1994 GBl.). Gemäß dem Gesetz Nr. 201/2002 GBl. (über das Amt für die Vertretung des Staates in Vermögenssachen) hätte das Vertretungsamt nämlich im Verfahren spätestens ab dem 1.7.2003 in das Verfahren eintreten müssen, im Verfahren handelte jedoch weiterhin das Ministerium für Gesundheitswesen. Der Schiedssenat forderte das Ministerium für Gesundheitswesen mehrfach auf, den Staat im Verfahren gesetzeskonform vertreten zu lassen. Dies geschah erst am 30.6.2004, als den Schiedsrichtern eine Mitteilung zugesandt wurde, dass das Amt für die Vertretung des Staates in Vermögenssachen in das Verfahren eingetreten sei, um im Namen des Staates zu handeln. Ab jenem Tag bis zum Erlass des Endgültigen Schiedsspruchs handelte das Vertretungsamt im Namen des Staates.

6. Das erwähnte Gesetz legt fest, dass in der Zeit, in der das Vertretungsamt im Verfahren handelt, Prozesshandlungen der bisher zuständigen Organisationseinheit des Staates (des Ministeriums für Gesundheitswesen) unwirksam sind. Das Vertretungsamt selbst handelt nach dem gleichen Gesetz in einem bestimmten Verfahren ausschließlich mittels des Gebietsreferats und der Generaldirektor hat keine Befugnis zu Prozesshandlungen. Sofern der Minister für Gesundheitswesen im Prozess gehandelt hat, handelt es sich somit um eine unwirksame Handlung und dasselbe gilt für die Handlung des Generaldirektors. Obwohl es sich um Handlungen des Staates in privatrechtlichen Beziehungen handelt, kann sich der Staat auch in diesen Fällen nicht seinen öffentlich-rechtlichen Pflichten und Beschränkungen entziehen (Verfassungsgericht, Befund Az. III. 495/02 US: „Auch in solchen Beziehungen verfügt der Staat nicht über einen tatsächlich autonomen Willen, seine Handlungen müssen sich immer nach dem Gesetz richten, auch wenn der Staat durch Beauftragung von anderen Subjekten vertreten wird. Bei der Beurteilung der Position des Staates in solchen Beziehungen kann dies nicht von der zweiten Dimension des Staates getrennt werden, nämlich derjenigen, in der der Staat seine Hauptfunktion ausübt, d. h. die staatliche Macht. Und die staatliche Macht kann nur auf gesetzlich festgelegte Art und Weise ausgeübt werden (Art. 79 der Verfassung), nicht auf beliebige Weise.“
7. Ich erachte den Standpunkt der Klägerin deshalb als sachlich richtig und den Antrag auf Überprüfung des Endgültigen Schiedsspruchs der Beklagten als unwirksam auch in jenem Sinne, dass die Rechtskraft des Schiedsspruchs nicht aufgeschoben wird. Der Grund, warum ich nicht nach dem Antrag der Klägerin zum Vorgehen nach der Zivilprozessordnung verfahren bin, besteht darin, dass ich die Anwendung der Zivilprozessordnung im Schiedsverfahren nicht für möglich halte. Der vorsitzende Schiedsrichter des Schiedssenats kann in diesem Falle nicht als Senatsvorsitzender eines allgemeinen Gerichts 1. Instanz tätig werden. Dies auch deshalb, weil der Schiedssenat seine Tätigkeit durch Erlass (Zustellung) des Schiedsspruchs an die Parteien beendet, danach ist er nur zum Erlass eines ergänzenden Schiedsspruchs oder eines Berichtigungsbeschlusses berechtigt. Während das Gerichtswesen durch Gesetz eingerichtet wurde und nicht mit dem Bestehen eines bestimmten Falls zusammenhängt, gilt für ad-hoc-Schiedsverfahren das genaue Gegenteil. Somit war es nicht möglich, dass ich eine Stellungnahme zur Wirksamkeit des Prüfungsantrags der Beklagten traf. Hätte ich eine solche Stellungnahme getroffen, wäre dies im Widerspruch zur tschechischen Rechtsordnung.

BEGLAUBIGUNGSKLAUSEL FÜR INAUGENSCHENNAHME

Gemäß dem Beglaubigungsbuch des Amtes des Stadtteils Prag 6

Nummer der Inaugenscheinnahme: 5/B367

Diese Urkunde, die 2 Seiten umfasst,
stimmt wortwörtlich mit der unterbreiteten Urkunde überein,
von der sie erstellt wurde und diese Urkunde ist die Urschrift,
die 2 Seiten umfasst.

Prag 6, den 21.03.2011

Tomáš Lašťovka

(Rundstempelabdruck: Stadtteil Prag 6, unleserliche Unterschrift)

Bestätigung

Als vom Landgericht in Dresden öffentlich bestellter und allgemein beeidigter Übersetzer und Dolmetscher für die tschechische Sprache bestätige ich:

Die vorstehende deutschsprachige Übersetzung der Urkunde, die mir in tschechischer Sprache im Original unterbreitet wurde, ist richtig und vollständig.

Besondere Anmerkungen: keine

Prag, den 23.03.2011

Potvrzení

Jakožto Zemským soudem v Drážd'anech veřejně jmenovaný a všeobecně přísězný překladatel a tlumočník pro jazyk český potvrzuji:

Výše uvedený německý překlad listiny, která mi byla předložena v originále v jazyce českém, je správný a úplný.

Poznámky: žádné

Praha, dne 23.03.2011

